Subota, 09.02.2012.g.

Igrom nekog slučaja ostao sam ovu večer sam doma. Na neko vrijeme.

I odlučim se pomoliti do kraja MOLITVE SVETE BRIGITE, koje nisam

jučer do kraja izmolio.

Tišina i mir u kući, ja sjednem pred RASPETOG GOSPODINA,

DJEVICU MARIJU I ANĐELE ispod RASPELA, tako mi je složen

trosjed, okrenut prema njima, i nastavim s molitvom.

Nakon nekoliko trenutaka, dođe mi misao da bih sada mogao moliti "na

glas", nema nikoga doma. I krenem glasno izgovarati riječi molitve.

BAŠ JE BILO PREKRASNO ZA ČUTI. U CIJELOJ KUĆI TIŠINA,

SAMO SU SE ČULE RIJEČI MOLITVE KOJU SAM IZGOVARAO.

No, dok sam se tako molio, postane mi nekako nelagodno.

Ja sam se lijepo zavalio u naslonjač, sklopio ruke, slobodno naslonjen, i

molim se Gospodinu KOJI JE GORE NA KRIŽU RASPET.

"PA MOGAO BI SE BAR, DRAGI IVICA, KLEKNUTI PRED

GOSPODINA. NEMA NIKOGA DOMA, KLEKNI I MOLI SE." (ne

sramim se ja klečati kad se molim da me drugi doma vide, nego zato da

njima ne bude neugodno, i ovako mi nekad kažu da stalno govorim o toj

vjeri…)

I tako, nekoliko minuta, ja ostanem sjedeći u molitvi.

No, onda sam se digao i kleknuo, i nastavio s molitvom.

A desno od mene televizor. Večernji program subotom ima dosta filmova,

pa sam odlučio pogledati, kada završim s molitvom, što ima na kojem

programu.

Pa mi "dođe" nekad u misli da bih si mogao nešto finoga pojesti.

Pa osjetim kako me parket žulja i kao da me pika u koljena na kojima

sam klečao.

PA SVAŠTA…

I dođe mi u misli kako zapravo sve to predstavlja "NAPASTI ĐAVLA,

SVIJETA I TIJELA" a koju formulaciju svaki dan izmolim iz 15. Molitve

Svete Brigite.

I padne mi napamet kako zapravo sada zli ili neki od njegovih duhova

hodaju, lete, što već, oko mene i strahovito me mrze u tom položaju u

kojem se nalazim.

PONIZNO, NA KOLJENIMA, NA TVRDOM

PARKETU, PRED RASPETIM

GOSPODINOM NA KRIŽU, I NJEGOVOM

MAJČICOM, DJEVICOM MARIJOM, I

GOSPODINU ODANIM ANĐELIMA,

SKLOPLJENIH RUKU, SE MOLIM.

I KAKO TA MOJA MOLITVA U TOM

TRENUTKU ODUZIMA ZLOME JOŠ NEKU

DUŠU, ILI POMAŽE DA SE TO DOGODI.

A ON SE MAKSIMALNO TRUDI DA MI

NAPAKOSTI, DA ME ODVUČE OD

MOLITVE, OD TOGA PONIZNOG

KLEČEĆEG STAVA, KOJEG ZLI TOLIKO

MRZI JER JE ON, ZLI, OLIČENJE

OHOLOSTI I MRZI TU PONIZNOST.

I KAKO JE SAMO LUKAV I PREPREDEN,

KAKO SE SAMO RAZVIJA I

PRILAGOĐAVA MOJIM ODLUKAMA!

NAJPRIJE JE POKUŠAO SPRIJEČITI DA SE MOLIM, ALI TU IMA

VRLO MALO USPJEHA, BAREM ZA SADA, JER JE MOJA ŽELJA

ZA MOLITVOM OGROMNA, ČISTA I JAKA.

PA DOBRO, TU MI BAŠ NEŠTO NE MOŽE, MADA IMA USPJEHA I

NEĆE ME NIKAD PUSTITI, AJDE DA MI NAPAKOSTI U TOME

KAKO ĆU SE MOLITI.

NEKA MI BUDE ŠTO UGODNIJE, NEKA NE IZGOVARAM RIJEČI

NA GLAS, JER MI TAKO MOŽE VIŠE "HODATI" KROZ MISLI I

ODVLAČITI ME OD MOLITVE…

AKO I TO NE IDE, ONDA ĆE POKUŠATI SVE DA SE MOLIM ČIM

BRŽE, ILI DA STANEM S MOLITVOM DA SI UZMEM NEŠTO

JESTI, ILI DA POGLEDAM SAM NA KRATKO PROGRAM NA

TELEVIZORU…

I TU JE UPORAN I UPORAN, STALNO MI "UBACUJE" U MISLI

SLIKE HRANE, TELEVIZORA, FILMOVA…

A DOLJE, NA KOLJENIMA, PONEKAD SAM IMAO OSJEĆAJ DA

PARKET IMA NEKE SITNE IGLICE KOJE ME PIKAJU U KOLJENA.

MAJSTOR JE TAJ ZLI I OVI NJEGOVI… RADI ONO ŠTO MISLI

DA TREBA. TO JE NJEGOVO.

JA SE NJIME NE ŽELIM BAVITI, ŠTO I ZAŠTO TO ČINI.

MOJE JE DA ČINIM SVOJE, ONO ŠTO JA, KOJI SAM

GOSPODINA ODABRAO I PREDAO MU SE, MISLIM I OSJEĆAM

DA TREBAM.

I U TOME TAKO UŽIVAM…

BAŠ SU MI BILI PRELIJEPI OVI

TRENUCI KADA SAM SE TAKO, NA

GLAS, SAM U KUĆI, MOLIO

GOSPODINU…

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC, BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI, NAŠOJ NEBESKOJ MAJČICI.

I ČAST I SLAVA CIJELOM DUHOVNOM SVIJETU, KOJI VRŠI I

POŠTUJE BOŽJU VOLJU.